І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 208. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 11-го ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1967 No. 208. VOL. LXXIV

ПРИВІТ СВІТОВОМУ КОНҐРЕСОВІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 10 листопада, 1967

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ ВІДКИНУВ ПРОЄКТ ПРО ЗМІНУ конґресових виборчих округ, який Конґресова Конференція пропонувала схвалити в такій редакції, щоб реорганізацію цих округ відкладено аж до 1972-го року. Схвалена Конференцією редакція вимагала, щоб поділ на нові виборчі конґресові округи можна було здійснювати аж на основі статистичних даних із перепису населення з 1970-го року. Новий розподіл має здійснити вимогу Найвищого Суду ЗДА, щоб всі округи були рівні щодо числа голосів, бо тепер міські округи мають двічі або тричі стільки голосів, що сільські. Республіканці проти рішення Найвищого Суду, демократи в більшості його підтримують.

ПАРТІЙНІ ПРОВІДНИКИ ОБОХ ПАРТІЙ вдоволені з виборів і чекають перемоги в 1968-му році. Президент Джансон не зайняв становища в цій справі, бо він не вмішується до місцевих і до стейтових виборів. Голова Крайового Демократичного Комітету Джан М. Бейлі заявив, що цьогорічні успіхи демократів дозволяють сподіватися великого успіху в 1968-му році. Голова Крайового Республіканського Комітету Рей С. Блісс сказав, що республіканський успіх в Кентаки і Ню Джерзі показує, що Республіканська партія кріпшає, починаючи від 1966-го року, і що її перемога в 1968-му році запевнена.

КОНҐРЕСМЕН ДЕМОКРАТ ДЖОЗЕФ РЕСНІК сказав, що партійні провідники поважно думають про те, щоб він в найближчому році кандидував проти сенатора республіканця зі стейту Ню Йорк Джекоба К. Джевітса. Конґресмен Реснік є першим демократом, який здобув пост конґресмена у 28-му конґресовому окрузі в горішній частині стейту Ню Йорк. Реснік заявив, що дасть відповідь в справі можливої кандидатури в понеділок 13-го листопада. З інших джерел повідомляють, що він радо буде кандидувати на пост сенатора. Сам Реснік сказав, що як буде кандидувати — то буде це робити, як щирий прихильник президента Джансона.

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ В КАНАДІ в жовтні ц.р. становило 254,000, що виносило 4.7 відсотка всіх робітних сил країни. У вересні ц.р. число безробітних виносило 219,000, що становило 4.1 відсотка робітних сил Канади. Жовтневе число безробітних є найбільшим від жовтня 1964-го року, і ліберальний уряд прем'єра Лестера Б. Пірсона турбується цією справою. Уряд турбується цим, що між безробітними аж 98,000 батьків родин. Число безробітних збільшилося тому, що зменшилося число варстатів праці.

У СВІТІ

ПОШКОДОВАНІ ЗА НАЦИСТСЬКОГО РЕЖИМУ УКРАЇНЦІ, поляки, югослави, мадяри й члени інших національностей не дістали дотепер належного відшкодування від Західньої Німеччини за втрату свого майна і здоров'я під час перебування на примусових роботах чи кацетах за часу Гітлера — твердить представниця Постійної Конференції британських організацій для втікачів у Бонні.

У РИМІ ПРОГОЛОШЕНО ЛІКАРСЬКИЙ КОМУНІКАТ у справі недуги Папи Павла VI. Стверджено в ньому, що переведені післяопераційні аналізи доказали, що побільшення простати, яку зоперовано, не мало пістрякового (ракового) характеру. Деякі часописи натякали були, що недуга Папи поважніша, як кажеться офіційно. Ці поголоски рішуче спростовано.. Папа поволі видужує. Стан реконвалесценції з уваги на його вік — 70 років — триватиме ще яких три тижні.

РАДА БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПЕРЕВЕЛА В МИНУЛУ СЕРЕДУ ЗАСІДАННЯ, присвячене скарзі Конґа проти Португалії, яка ніби перекидає до Конґа партизанів від сторони Анголі, що завжди ще є португальською колонією. Речник Португалії рішуче заперечив цьому та зажадав, щоб Об'єднані Нації вислали на місце своїх обсерваторів для ствердження фактичного стану. Рішено, що дійсно справу треба перевірити і відложено засідання до п'ятниці 10 листопада — без шансів конструктивно полагодити її. Тим часом із Конґа повідомляють, що „аґресори" так само таємничо зникли, як і явились були.

У ПРОТЕСТАНТСЬКОМУ СОБОРІ В ЖЕНЕВІ УЛАДЖЕНО СПЕЦІЯЛЬНУ ВІДПРАВУ у честь православного Патріярха Атенаґораса І та прославлювано його за його заходи в справі заведення єдности в християнському світі. Патріярх Атенаґорас, який відвідав вже кілька православних Патріярхів в Східній Европі та Папу Павла VI й головну кватиру Світової Ради Церков у Женеві, відлетів до Лондону для розмов з Архиєпископом з Кентенбері, який є головою Англіканської Церкви.

ЕМЕРИТОВАНИЙ ГЕНЕРАЛ ЛОРІС НОРСТЕД ПІДТРИМУЄ ЗАСАДНИЧУ ПОЛІТИКУ президента Джансона супроти В'єтнаму і поручає єдність американського народу в цій справі, але признає потребу призадуматися поважно над концепціями: припинення налетів проти Північного В'єтнаму та навіть припинення воєнних наземних дій у Південному В'єтнамі, як „калькульований риск", щоб перевірити, чи в'єтнамські комуністи дійсно бажають собі миру. У випадку, коли б вони атакували американські й південно-в'єтнамські війська без уваги на таке „одностороннє перемир'я" — генерал Норстед поручає відновлення воєнних дій з найбільшою силою. Норстед був головним командантом збройних сил Атлантійського Союзу (НАТО), а тепер є одним із керівників промислу в ЗДА.

У ПІВДЕННО-АРАБСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ ВИБУХЛИ ЗНОВУ КРИВАВІ СУТИЧКИ між двома націоналістичними організаціями, які безпосередньо перед тим проголосили були взаємне порозуміння та визначили були спільну делеґацію для переговорів з Британією про передачу їм влади, коли названа Федерація дістане державну самостійність. Тепер одна з тих арабських підпільних організацій, Національний Фронт Визволення, вимагає, щоб британці визнали тільки її за леґальне представництво всіх арабів у тій Федерації, включно з морським портом Аденом. Цей Фронт так само, як суперницький „Фронт для визволення Південного Ємену", твердить, що теперішня Південно-арабська Федерація — це насправді частина Ємену. Сусідня Савді Арабія змобілізувала над кордоном Федерації своє військо.

ПРОГРАМА

ВЕЛИКОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ В МЕДІСОН СКВЕР ҐАРДЕН В НЮ ЙОРКУ, 18-го ЛИСТОПАДА 1967 РОКУ, З НАГОДИ СКВУ

Година 10:30 перед полуднем

**I. МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
ПЕРША ЧАСТИНА**

1. Вхід членів молодечих організацій СУМА, ПЛАСТ, ОДУМ, МУН в одностроях під звуки „Українського маршу" у виконанні симфонічної оркестри під диригентурою проф. Олександра Берника.
2. Привітання — інж. Микола Семанишин, голова Мистецької Комісії. Володимир Бакад, керівник мистецької програми.
3. „Гуцулка" — український танок у виконанні танцювальної групи ПЛАСТУ під проводом Романа Петріни.
4. „Да воскреснет Бог", муз. Д. Бортнянського — виконує мішаний хор „Думка" в супроводі симфонічної оркестри під диригентурою проф. Ол. Берника.
5. „Веснівка" — український танок у виконанні дівочого ансамблю під проводом Вадима Сулими.
6. „Вічний революціонер", сл. І. Франко, муз. М. Лисенко — співають чоловічі хори „Думка" - Ню Йорк і „Прометей" - Філядельфія, в супроводі симфонічної оркестри під диригентурою проф. Ол. Берника.
7. „Чоботи" — український танок у виконанні Українських Танцюристів з Асторії, Н.Й., під проводом Елейн Оприско.
8. „Рушничок" — український танок у виконанні дівочого ансамблю під проводом Вадима Сулими.
9. „Мапа України" — живий образ у виконанні членів молодечих організацій в одностроях.

Година 11:30 перед полуднем

II. МАНІФЕСТАЦІЯ

1. Внесення прапорів.
2. Національні гимни.
3. Молитва — проводить ВПреосв. Архиєпископ Кир Амвросій, Митрополит Українців Католиків у ЗДА.
4. Апель на пошану Поляглих за Волю України.
5. Слово — Йосип Лисогір, провідник Маніфестації.
6. Представлення Почесних Гостей — Ігнат Білинський, Юрій Карманін.
7. Промови: Представника Уряду ЗДА;
   Українського парляментариста Канади;
   Представників:
   Української Національної Ради;
   Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів;
   Організації Українських Націоналістів;
   Українського Гетьманського Руху.
8. Схвалення резолюцій.
9. Молитва — проводить ВПреосвященний Мстислав, Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗДА.

Год. 1:30 по полудні

**III. МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
ДРУГА ЧАСТИНА**

1. „Коломийка" — український танок у виконанні танцюристів СУМА „Верховинці" під проводом Олега Ґендзи.
2. „Привіт" — виконують танцюристи СУМА „Лиман" під проводом Романа Стеткевича.
3. „Єднаймося" — кантата, сл. І. Франка, муз. К. Стеценка. Сопранове сольо — Марта Кокольська. „Не нам на прю з Тобою стати" — молитва з музичної поеми „Кавказ" Ст. Людкевича — виконує мішаний хор „Думка" в супроводі симфонічної оркестри під диригентурою проф. Ол. Берника.
4. „Українське весілля" (уривки) — виконує Український Танцювальний Ансамбль УНО, Монтреаль, Канада, під проводом Петра Марунчака.

IV. ЗАКІНЧЕННЯ

1. „Тризуб" — живий образ у виконанні членів молодечих організацій в одностроях.
2. „Владико неба і землі" — молитва з опери С. Гулака Артемовського „Запорожець за Дунаєм" у виконанні злучених хорів: „Думка" - Ню Йорк (дир. проф. Ол. Берник); „Прометей" - Філядельфія (дир. Р. Степаняк); церкви св. Ів. Хрестителя - Нюарк (дир. М. Добош); церкви св. Юра - Ню Йорк (дир. І. Хомин), і хору ім. Митрополита Шептицького - Ню Йорк (дир. М. Ничай) в супроводі симфонічної оркестри під диригентурою проф. Ол. Берника. Солістка — Марта Кокольська.

ДВА ВЕЛИКІ КОСМІЧНІ УСПІХИ ЗДА: НАЙМОГУТНІША РАКЕТА САТУРН 5 ВИКОНАЛА СВОЄ ЗАВДАННЯ, СОРВЕЄР 6 ФОТОГРАФУЄ МІСЯЦЬ

Кейп Кеннеді, Флорида. — 9-го листопада ЗДА здобули два великі успіхи в здобуванні космосу. Випущена наймогутніша в світі ракета Сатурн 5 з повним успіхом виконала своє завдання, чим доказала що вона зможе при кінці цієї декади викинути в космос космічний корабель Аполло, в якому полетять три американські астронавти до Місяця. Сатурн 5 мав випробувати також, чи космічний корабель Аполло зможе витримати ту велику гаряч, яка виникне під час того, як астронавти спадатимуть на Землю після дослідження Місяця. Космічний корабель був на висоті 11,286 миль, звідки він впав на океан недалеко Гавайських островів. Того ж самого 9-го листопада космічний корабель Сорвеєр 6 згідно з призначенням осів на Місяці і 50 мінут після того прислав на Землю перші світлини тієї частини Місяця, яка досі ще не була фотографована. Фотографії Місяця потрібні тим американським астронавтам, які в 1969-му році мають залетіти на Місяць. Керівник програми Аполло генерал майор Семюел С. Філліпс заявив: „Тепер можна сміло передбачати, що можливості випустити Аполло на Місяць в 1969 році дуже збільшилися". Також інші урядовці з Національної Аеронавтичної і Космічної Адміністрації дуже вдоволені з успіху Сатурна 5. Д-р Артур Рудольф відзначав 60-річчя з дня свого народження 9-го листопада і сказав із цієї нагоди, що це „найкращі його народини за все його життя". Він є одним із керівників цієї програми.

Ракета Сатурн 5, 363 стіп висоти, разом із космічним кораблем Аполло має висоту 36 поверхів. Пригадується, що відома Статуя Свободи в Нюйоркському порті має 300 стіп висоти. Сатурн 5 складається з трьох частин і з кабінки для інструментів. Ракета Сатурн 5 разом із космічним кораблем мають мільйони складових частин, які мусять точно співпрацювати, щоб вдався плян. Ракета Сатурн 5 має перед 1970-им роком вислати трьох американських астронавтів до Місяця. Перша частина ракети найбільша від всіх дотеперішніх ракет, 138 стіп висоти і 33 стіп в діяметрі. Вона має 5 моторів, її ціль піднести цілість до висоти 33.5 милі. Друга частина ракети — 81.5 стопи висоти і 33 стопи в діяметрі має піднести цілість до висоти 117-ох миль. Третя частина має допомогти ракеті Аполло дійти до висоти 11,400 миль. На цій третій частині має бути кабіна на інструменти, а на ній космічний корабель Аполло. Видатки на будову ракети і програми Аполло досі виносять 7 більйонів дол. Кошти цілого проєкту Аполло мають перевищити 25 більйонів долярів.

Виловлення космічного корабля Аполло-4, що його випустили ЗДА з допомогою могутньої ракети Сатурн-5. На фото: Гелікоптер „пілотує" виловленого з моря Аполло-4

СССР спаралізував Раду Безпеки у справі Середнього Сходу

Об'єднані Нації. — Засідання Ради Безпеки Об'єднаних Націй у справі ізраїльсько-арабського конфлікту відбулось в атмосфері напруження і хаосу та закінчилось без ніяких виглядів на можливість будь-якої конструктивної розв'язки. Головним і єдиним винуватцем був совєтський віце-міністер Васілій Кузнєцов, який перевів хитру інтригу: переконав президента Ради Безпеки на місяць листопад, представника африканської держави Малі Мамаду Букаре Канту, щоб той зламав дане пів години тому приречення ізраїльському амбасадорові, що Ізраїль з'ясує своє становище на Раді Безпеки зараз після виступу Єгипту, і пересунув виступ Ізраїлю на сьоме місце. Ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан прийняв таку зміну як образу і демонстрацію ворожости збоку названого африканського президента Ради Безпеки, та відмовився взагалі виступати на терені Ради Безпеки, поки там панує „політичне упередження".

Сенатська Комісія пропонує збільшити пенсії соціяльного забезпечення

Вашингтон. — Сенатська Фінансова Комісія 9-го листопада схвалила збільшити всякі роди пенсій із соціяльного забезпечення, пропонуючи одночасно значно збільшити вкладки (податок) до соціяльноо забезпечення. Треба пам'ятати, що це рішення Комісії має ще затвердити повний Сенат, а після цього на ухвалу Сенату мусіла б погодитися Палата Репрезентантів, яка схвалила менше збільшення пенсій, як Сенат. Ці різниці мусіла б узгіднити окрема Конґресова Конференція, складена з сенаторів і конґресменів, щоб можна було президентові Джансонові предложити один текст до підпису.

Впреосв. Кир Амврозій і Преосв. Кир Йосиф відправлять цієї неділі Соборну Архиєрейську Св. Літургію в церкві св. Юра в Ню Йорку

Ню Йорк. — У доповненні до опублікованої програми Світового Конґресу Вільних Українців з Підготовного Комітету інформують, що на започаткування Конґресу цієї неділі, 12-го листопада, буде відправлена Соборна Архиєрейська Свята Літургія в українській католицькій церкві св. Юра при 7-ій вулиці в Ню Йорку о год. 12-ій вполудне. Св. Літургію в наміренні Українського Народу і СКВУ відправлять ВПреосв. Кир Амврозій Сенишин, Митрополит Українців Католиків у ЗДА, та Преосв. Кир Йосиф Шмондюк, Єпископ Стемфорду, в сослуженні Духовенства.

Раніше тієї неділі, о год. 10:30 перед полуднем буде відправлена Соборна Архиєрейська Служба Божа в наміренні Українського Народу і СКВУ в українському православному катедральному храмі св. Володимира при 160 Вест 82-га вулиця. Службу Божу правитимуть Блаженніший Іоан Теодорович, Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА, ВПреосв. Архиєпископ Мстислав та Преосв. Єпископ Олександер в сослуженні Духовенства.

Українське Євангельське Богослуження в такому ж наміренні відбудеться цієї неділі о год. 1-ій пополудні в Українській Пресвітерській Громаді в Ню Йорку, яка збирається в Черч ов Ковенант при 310 Схід 42-ій вулиці. Проповідуватимуть пастири д-р В. Лобай та І. Яцентій.

В усіх цих Богослуженнях візьмуть зорганізовану участь репрезентанти Президії Пан - Американської Української Конференції, Екзекутиви УККА, Підготовного Комітету та делеґацій на СКВУ.

Уже цієї суботи починаються світові сесії в рямках СКВУ

Ню Йорк. — Перший в нашій історії Світовий Конґрес Вільних Українців почнеться формально торжественними Богослуженнями в українських церквах в неділю, 12-го листопада, і триватиме до неділі, 19-го листопада. Проте, вже в суботу, 11-го листопада, в рямках СКВУ починаються дві світові сесії: Світова Виховно - Освітня Сесія, що відбуватиметься в школі св. Юра при 6-ій вулиці, та Світовий Конґрес Українського Вільного Студентства в приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 Іст 79-ій вулиці. Ці сесії продовжуватимуться в неділю, 12-го листопада, після Богослужень.

Делеґація Української Православної Церкви в ЗДА на СКВУ

Від Української Православної Церкви в ЗДА братимуть участь в Світовому Конґресі Вільних Українців делеґації у такому складі: від Ієрархії Блаженніший Митрополит Іоан, Високопреосвященний Архиєпископ Мстислав і Преосвященний Єпископ Олександер, — від духовенства: Протопресвітер Лев Весоловський, настоятель катедри в Ню Йорку, — митрофорний протоієрей Степан Біляк — член Ради Митрополії і настоятель катедри у Філядельфії, та протоієрей Мирон Пахолок — настоятель в Трой, Н. Й. Від православних мирян делеґатами будуть: д-р Борис Лотоцький, голова Катедральної управи в Ню Йорку, — Василь Сагайдук, кол. полк. Армії УНР, член Ради Митрополії, і Володимир Безсонів, голова управи Братства св. Ап. Андрея в Савт Бавн Бруку. Преосвященний єпископ Донат і Консисторія Української Автокефальної Православної Церкви на Австралію і Нову Зеляндію уповноважила ВПреос. Архиєпископа Мстислава репрезентувати ту Церкву на Світовому Конґресі Вільних Укранців. Консисторія Укр. Православної Церкви в ЗДА призначила 250 дол. на біжучі потреби СКВУ, а других 250 дол. виплатить установі, що її покличе до життя СКВУ для продовження започаткованої Конґресом праці.

Університетські професори беруть участь у СКВУ

Зорганізовані в Українській Американській Асоціяції Університетських Професорів українські викладачі американських і канадійських університетів і коледжів всесторонньо підтримують Світовий Конґрес Вільних Українців, а багато членів УААУП візьме активну участь і в Конґресі Вільної Української Науки.

УААУП буде репрезентована на СКВУ чисельною делеґацією на чолі з головою УААУП проф. д-ром П. Стерчом. У склад делеґації входитимуть також: сеньйор української університетської професури в Америці й почесний член УААУП проф. д-р Олександер Грановський, заступники голови УААУП о. проф. д-р Мелетій Войнар, ЧСВВ, та проф. Микола Степаненко, як також голова Контрольної Комісії проф. д-р Михайло Пап, та професори: д-р Богдан Винар, д-р Юрій Мачук, д-р Михайло Овчинник й Іван Телюк.

Українські професіоналісти підтримують активно СКВУ

На засіданню Конференції Центральних Українських Академічних Професійних Товариств дня 28-го жовтня 1967 р., в якому взяли участь представники наступних товариств: 1) Т-во Українських Бібліотекарів Америки 2) Об'єднання Українсько-Американських Ветеринарних Лікарів 3) Спілка Українських Журналістів 4) Товариство Українських Інженерів Америки 5) Українське Лікарське Товариство Америки 6) Товариство Українських Правників 7) Українська Американська Асоціяція Університетських Професорів, — було спільно вирішено підтримати Світовий Конґрес Вільних Українців та Конґрес Вільної Науки і рівночасно звернутись з проханням до наших наукових установ, щоб і вони своєю участю причинились до великого успіху цього Конґресу та цієї великого значення в сучасних умовинах події.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сиੱі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

За волю України

Торжественні Богослуження в українських церквах в багатьох країнах вільного світу цієї неділі започаткують найбільшу подію в історії української діяспори: перший Світовий Конґрес Вільних Українців, що відбудеться впродовж тижня в Ню Йорку, осідку Організації Об'єднаних Націй.

Довгий і — сміливо можна сказати — тернистий шлях пройдено в підготові цього Конґресу. Відомо ж, що ідея Конґресу виникла вже в 30-их роках, вона притихала, і її відновлювано в різних середовищах та при різних нагодах, але завжди виринали, здавалося, непоборні труднощі. Вони, ці труднощі, цілком зрозумілі. Ми ж бо творимо до тієї міри вільну громаду, що в ній не тільки кожна група, але й кожна одиниця може собі дозволити повну сваволю в наших внутрішніх справах. Немає ніяких законів, ніякої „екзекутиви", щоб могла в нас ці справи порядкувати. Все залежить виключно від нашого власного сумління, від нашої свідомости, вироблення та розуму. До цього долучується „обставина", що в нас, як і серед кожної еміграції, безліч всіляких більших і менших суперечностей, від принципів починаючи, а на особистих амбіціях і забаганках кінчаючи. В додатку, більшість з цих важливіших наших суперечностей відносяться до минулого, що його ми не всилі змінити чи направити і тим самим усунути. Також „ворог не спить" і напевно докладає всіх сил та зусиль, роб нас тримати в постійному стані внутрішньої війни.

На такому тлі і в таких обставинах проходила підготова до СКВУ. І щоб до нього довести та щоб він міг відбутись, прийнято засаду попереднього домовлення та узгіднення всіх програмових матеріялів. І знову, здавалося б, завдання непосильне в такій великій і зрізничкованій групі, як українці в багатьох країнах вільного світу.

Коли ж ці матеріяли таки узгіднено і таки доведено до якогось спільного знаменника, то це, в наших обставинах, прямо чудо, що його досягнено завдяки найбільшій компромісовості збоку всіх. І в цьому вже величезний успіх СКВУ ще поки він відбувся.

Очевидно, що в матеріялах, як і в організаційній підготові СКВУ є недомагання, але факт, що цей Конґрес відбудеться всупереч усім труднощам, як і при всіх затіях ворога, щоб його сторпедувати, це — успіх, що ним оправдано може пишатися вся наша громада.

Сьогодні, напередодні Конґресу, виникає одне основне питання, відповідь на яке може рішально заважити на дальшій нашій праці: як це сталося, що до цього конґресу доведено, чому підготова до нього не застрягла десь у половині дороги, як застрягло багато інших і менших починів? Відповідь на це питання наявна: в усьому, навіть у найбільш критичних хвилинах підготови допомагало те, що стало гаслом Конґресу: „За волю України"! Ми різнимось у безлічі дрібних справ, за них ми сваримось, ламаємо списи, але ми однозгідні, направду однозгідні в тому, що Україна повинна бути вільна і незалежна! Бажання волі для України допомогло в підготові Конґресу, гасло „За Волю України" буде моттом Конґресу, і воно стане головною ціллю праці його майбутнього Секретаріяту.

Маючи на увазі добро української справи — багато поважних громадян, власне тих, що мають найбільше почуття відповідальности, — висловлювали острах, чи цей наш перший Світовий Конґрес Вільних Українців відповість своїм завданням, чи він не виявить знову тих злощасних хиб української вдачі, що відомі ще від часу княжих крамол. Ми належимо до оптимістів. Ми переконані, що всі керівники усіх наших партій і середовищ здають собі вже справу, що коли СКВУ має за гасло „За волю України", то цього гасла не вільно опоганити. Масовий і спонтанний якнайкращий відгук на ідею СКВУ доказав ще раз здоровий інстинкт нації. „За Волю України" — велике гасло.

Немає української людини в світі, яка під цим гаслом не підписалася б, яка не бажала б його здійснення.

Цим гаслом вітаємо перший Світовий Конґрес Вільних Українців і бажаємо йому найкращих успіхів.

В. Кедровський

III УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ

Навіть українські політичні діячі якось забувають III Універсал Центральної Ради, не надають йому відповідного значення. А проте цим Універсалом проголошено: „Віднині Україна стає Українською Народною Республікою". У IV Універсалі лише підтверджено III-ій і остаточно проголошено Суверенну Українську Народну Республіку Все, що було проклямоване в III Універсалі, увійшло в конституцію Української Республіки і було підтверджене IV Універсалом.

Що III Універсалом була проголошена українська державність, зрозуміли не лише українці, але й інші народи, що пильно придивлялися нашій визвольній боротьбі. Тому, наприклад, Фінляндія визнала українську самостійну державу ще перед проголошенням IV Універсалу. Командувач українського фронту ген. Щербачов, після проголошення III Універсалу, відмовився командувати цим фронтом, бо вважав, що Україна відділилася від Росії, а він як російський патріот не признавав цього.

Одночасно російське старшинство, що було на українському фронт (переважно на Південно - Західньому та на Румунському), а також те, що було в українізованих частинах або в залогах, розташованих в Україні, почало організувати свої „ударні" частини й стягатися на Дін для боротьби за збереження російської імперії. Воно зрозуміло, що III Універсалом проголошено фактичну незалежність української республіки, визначено день вибору Українських Установчих Зборів на 27 грудня 1917 року і скликання їх на 9 січня 1918 року.

Найчастіше критикують III Універсал за те, що Центральна Рада проголосила в ньому федерацію народів колишньої російської імперії. Ці критики не беруть на увагу того, що це було проголошення прагнення до федерації не лише з московським народом, але з усіма народами колишньої російської держави. Що Центральна Рада не виділяла московський народ супроти інших народів, виразно видно з такого уступу:

„Український народ, довгі роки боровшися за свою національну волю і нині її здобувши, буде твердо охороняти волю національного розвитку всіх народностей на Україні сущих, тому оповіщаємо, що народам: великоруському, єврейському, польському та іншим на Україні признаємо національно - персональну автономію, для забезпечення їм права і свободи самоврядування в справах їх національного життя..."

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Отже, федерацію Центральна Рада розуміла, як союз держав вільних народів колишньої царської імперії, не надаючи ніяких особливих прав московському народові.

Ідею федерації українська політична думка плекала більше як сотню років, з часу перед Кирило - Методіївським Братством, а найвиразніше виявилась вона в часі Першої, Другої й навіть Третьої Державних Дум, де українські делеґати створили клюби депутатів - федералістів. В тих клюбах брали участь представники багатьох народів царської імперії, але не входили до них москалі та поляки, що в Думі переводили свою власну політику.

Центральна Рада скликала в Києві З'їзд Народів колишньої царської імперії (21-28 вересня 1917 року), на який прибули татари, грузини, латиші, литовці, естонці, євреї, білоруси, молдавани, буряти, донські козаки та представники союзу козацьких військ Москалів на ньому не було, бо вони не хотіли виступати як рівні з іншими народами.

На З'їзді Народів ухвалено низку постанов, а передусім постанову про те, що Росія має бути перебудована на федеративну республіку з однаковими правами для всіх народів; кожний нарід має скликати свої національні установчі збори, які встановлять свої власні закони і визначать відношення окремих суверенних республік до загальної федерації. На З'їзді обрано Раду Народів з осередком у Києві і доручено цій Раді керувати справою спільної борстьби за „Храм волі народів" — за російську федерацію. Отже, всі народи віддавали Україні провід у їх боротьбі за суверенні республіки в загальній російській федеративній республіці.

Завоювання московськими большевиками країн усіх немосковських народів не дало можливости здійснити постанов З'їзду Народів. Зокрема ці пляни були перекреслені завоюванням України. Але ідея союзу народів не вмерла і час від часу проявлялася реально, як, наприклад, в союзі України з Грузією, з народами Північного Кавказу, в порозумінні з Вірменією й, нарешті, конкретно вона була здійснена в Ризі 3 серпня — 4 вересня 1920 року на конференції представників Фінляндії, Естонії, Латвії, Литви, Польщі й України.

На тій конференції ухвалено договори: політичний, юридичний, торговельний, поштово - телеграфний, комунікаційний і таємний військовий, а також осягнено порозуміння у веденні міжнародної політики. Внаслідок конференції створено Раду Послів держав, які уклали цей договір, для вирішення біжучих справ. Не пощастило ратифікувати тих договорів внаслідок війни між Польщею та Литвою, а також тому, що Україну остаточно окупували московські большевики.

Отже, ідея союзного зв'язку народів колишньої царської імперії, як рівноправних суверенних держав, почала конкретно здійснюватися в 1920 році. Тепер усі держави - учасники конференції в Ризі, крім Фінляндії, опинилися під російською імперіялістичною займанщиною.

Поза межами т. зв. СССР розпорошились представники різних поневолених Москвою народів. Ці патріоти на власну руку провадять боротьбу проти комунізму та російського імперіялізму, але успішність їхньої боротьби вимагає, щоб усі вони виступали об'єднаними силами, створивши центральну організацію.

Спроби такого об'єднання роблено в Паризькому Блькові Народів. Але в ньому не об'єдналися всі народи, а крім того цей блььок опинився на мотузку „Американського Комітету Визволення", який проводить політику непередрішення. Тому праця цього блььоку не має тієї динамічної сили, яку може виявити дійсний блььок поневолених Москвою народів, коли вони будуть твердо стояти на засаді відновлення своїх суверенних держав. Такий союз мав на увазі III Універсал Центральної Ради.

Світовий Конґрес Вільних Українців зробив би дуже добре, якби звернувся до всіх українських патріотичних організацій в діяспорі із закликом нав'язати тісні зв'язки з народами, поневоленими російським імперіялізмом, співпрацювати з ними, особливо на міжнародному форумі, що врешті-решт привело б до створення світового союзу народів колишньої царської імперії, щоб спільними силами боротися за свої національно-державні права. Це було б конкретним здійсненням хоч одного постуляту, проголошеного III Універсалом.

ФЕНІКС ЯПОНІЇ

Убога на багатства, багата на скелі та вулкани

„Ми показували Заходові зразки нашого мистецтва, твори нашої старої культури, але пошани і призвання за це не одержали. Але коли ми викули гармати і побудували воєнні кораблі, все це змінилося, і ми відчули, що нас шанують", — говорили мешканці країни Вранішнього Сонця в початках цього століття. (Спомини В. Черчилла).

Із поверхнею меншою за Каліфорнію, що має 18 мільйонів населення, 100 мільйонів японців товпляться на чотирьох скелястих островах. Беручи до уваги площу орної землі та густоту населення, Японія займає перше місце у світі із своїми 3.525 мешканцями на одній квадратовій милі.

Час від часу японська земля напружується і дрижить у судорогах. Це вибухають вулкани, яких є ще там понад 50 активних. Найбільш говіркий із них це старий Фуджіяма. Але й підморські вулкани даються взнаки, і їхні вибухи викликають великі хвилі, що заливають узбережжя.

Скупенько обійшлась природа із Японією. Мабуть, як дійшла до тих островів, остались у неї тільки незначні рештки мінералів та сировини. Тож Японія мусить імпортувати для свого промислу метали, нафту, вугілля, а для населення — харчі.

Ріст, упадок і знову ріст

Не радо і тільки під загрозою воєнних кораблів ЗДА відкрила сто років тому консервативна Японія для зовнішньої торгівлі свої порти, якими густо засіяне її узбережжя. Японці почали подорожувати, приглядатись до широкого світу і — вчитися. У здібності навчитись і зробити краще від учителя ніхто їх ще не перевершив.

Підбивання нових земель почали японці з Кореї, в кінці минулого століття, потім, у 1905 році в Порт Артурі на суходолі та в просмику Тсу Сіми, де спаралізували намагання царської Росії вийти до Тихого океану, внаслідок чого Японії признано право на Манджурію та половину Сахаліну.

Після першої світової війни, меншими і більшими просуваннями Японія зайняла добрий шмат території середнього та північного Китаю. А потім японські мілітаристи допустились непрощенної помилки: атакували у 1941 р. Перл Гарбор, що сталося, одначе, не без вини президента Рузвелта, який душив Японію „нафтовою блькокадою".

2-го вересня 1945 р. ген. Даґлес МекАртур прийняв капітуляцію Японії. Від неї відібрано всі здобуті землі, почавши від Кореї. МекАртур управляв підбитою країною. В 1946 р. прийнято нову конституцію. У квітні 1951 р. Труман суспендував МекАртура, і він повернувся до ЗДА. Рік пізніше Японія мала повну суверенність.

Працьовитий народ

Сьогодні на ринку, купуючи забавку, фотоапарат, далековид, рушницю, костюм чи штучну мануфактуру, ви обов'язково побачите напис „Мейд ін Джепен".

Розвиток промислу Японії є наслідком працьовитости її народу, який викликає подив світу.

У 1964 р. в Японії, в першій країні Азії, відбулась літня Олімпіяда.

У квітні 1965 р. із Токіо до Осакі вирушив потяг „Гікарі" (світло), що мчав із швидкістю 160 миль на годину. Це перший і єдиний такий потяг у світі.

Корабельно-будівельні варстати Японії — найбільші у світі. Японія будує більше бруто реєстрових тонн як будь - котра інша країна. Її риболовна фльота найбільша у світі.

Поступили на експорт

Авта почали виробляти японці після другої світової війни. В першу чергу вантажні, для відбудови країни. Після того почали виробляти особові авта. У 1960 р. японські авта пішли на експорт до ЗДА.

ЗДА імпортують річно 750 тисяч авт. На першому місці в цьому імпорті стоїть „фольксваґен", друге місце займає також німецьке авто „оппель", третє „тойота", а четверте „датсун", — обидва японські.

У 1965 р. японські продуценти продали у ЗДА 100 тисяч авт, у 1966-му — 170 тисяч, а цього року продадуть 250 тисяч. Вони дають широкий вибір у моделях — від вантажних та спортових аж до особових, і в цінах — від близько двох до понад сім тисяч долярів.

До названих двох прописахається і третій японський продуцент. Це — Гонда, що вже здобув собі поважне місце на ринку мотоциклів і приступає до виробу малих авт, в ціні приблизно 1.300 долярів.

Друге місце. Мейд ін джепен

У світовій продукції авт два роки тому ЗДА займали перше місце із приблизно 9 мільйонами автомашин річно, далі йшли Західня Німеччина, Англія, Франція та Японія. Цього року Японія вибилась на друге місце, сподіваючись випустити 3 мільйони авт.

Для бідної на сирівці, мінерали та простори Японії, щоб прохарчувати своє населення, є тільки один вихід: продукувати та експортувати. В противному випадку населенню країни Вранішнього Сонця грозитиме голод.

Ф. Лукіянович

Джансон боронить політику „гармат і масла" — таврує критиків

Ню Йорк. — Президент Л. Б. Джансон прибув в четвер 9 листопада несподівано до Ню Йорку, де він виголосив промову на Крайовій Раді для людських прав робітничих спілок Жидівського Комітету Праці, зібраній задля вшанування президента Американської Федерації Праці — Конґресу Індустріяльних Організацій, Джорджа Міні. Президент Джансон у рішучій формі боронив тезу, що не зважаючи на В'єтнамську війну можна і треба переводити радикальні реформи в Америці, наставлені на боротьбу проти бідности, ліквідацію расових різниць, прикрашування міст і т. п. Президент гостро таврував критиків такої політики, як людей, які й до часу В'єтнамської війни були з усього невдоволені та нічого не діяли. Президент прославляв дотеперішні успіхи його внутрішньої політики, з якої він підкреслив такі пункти: три закони про громадянські права, медікер, закони про освіту й виховання, започаткування війни проти вбогости. „Боротьба за поступ і реформи в Америці ніколи не була легкою... Існує давня коаліція людей, які стоять збоку і людей, які кажуть ні. Вони ніколи не хотіли будь-що робити, а в цьому році вони кажуть, що не можуть робити з вини В'єтнамської війни. Це нісенітниця. Вони були проти поступу й перед В'єтнамською війною. Вони є проти поступу тепер. І вони будуть проти поступу, коли В'єтнамська війна буде вже тільки споминoм". По другому боці — казав Президент — є такі, які твердять, „що Америка збудувала — є гниле і треба його знівечити". „Кажу, що вони обоє помиляються. Кажу, що можемо виконати свої зобов'язання за кордоном і дома і вірю, що ми зробимо це". Далі, Президент порівняв ситуацію у В'єтнамі з ситуацією на Середньому Сході. Не назвавши Ізраїлю за іменем — Президент прозоро вказував на Ізраїль, нарід якого „впродовж 20-ох років загрожений холодною і гарячою війною".

З НАШИХ БУДНІВ

ПРО НАШУ КРИВДУ

Перед судом історії, перед Світовим Конґресом Вільних Українців, сповідаюсь з тяжкого гріха: трапився, мої дорогі, такий скандал, що я таки не відвідав монтреальської світової виставки, або Експо-67! Думалось — заскочу ще туди „погасити свічки", перед гарбузовим святом „Галовінів", — так не вийшло діло: запросили мене земляки на таке важливе мілітарне бульбопечення, що не патріотично було б відмовитись. Ну, якось, слава Богу, погасили свічки та й закрили Експо і без мене. Як сказав мій добрий сусід з Бібрецького повіту, пан Татух: „Без одного жида ярмарок відбудеться". І відбувся.

Інша річ, що й не бувши на виставці ані півгодини, я міг би вжарити про неї репортаж, не гірший від колеги М. Сосновського, — про що гляди далі. Так багато я начитався про цю, як пише „Лис Микита", чудасію, в пресі, так багато наслухався розповідей тих земляків, що відвідували виставку по три й по чотири рази. Я вже й не згадую наших дорогих монтреальців, які на Експо днювали й ночували, бо мали викуплені на півроку спеціяльні карти вступу. З фотознятками. Дай Боже, щоб наші нюйоркчани та їхні сусіди з-поза Гудсону з таким самим ентузіязмом підтримали своєю участю всі імпрези й підприємства Світового Конґресу Вільних Українців, включно з ювілейною виставою „Запорожця за Дунаєм" в цю неділю!

Так чи так, „Ексцеленція Україна" — за словами нашої „Свободи", — була присявна на Експо-67, а „Ексцеленція Еміґрація" теж не забарилась заманіфестувати свою приявність: Правда, про форми-вияви тієї маніфестації були висловлені в нашій патріотичній пресі деякі контроверсійні думки... Тобто, іншими словами: могло б воно бути ліпше, але й могло статися й гірше. Якщо говорити про політичну сторінку справи, то всіх, без вийнятку, земляків-відвідувачів Експо-67, з котрими я мав нагоду балакати, докраю обурювало зневажливо-колоніяльне трактування України в совєтському павільйоні. Про ці прикрі речі я багато наслухався, а ще більше начитався. Зокрема затямився мені згаданий угорі, талановито і з журналістичним нервом написаний репортаж пера ред. Михайла Сосновського.

Друг М. Сосновський звернув увагу на те, що навіть між нечисленними українськими експонатами, в совєтському павільйоні... „показується російське шило, бо, наприклад, на пляшці (в цьому конкретному випадку російською мовою) „украинская горилка" додано англійський переклад, який звучить: „Рашен водка"!.. Вияв колоніялізму, — як слушно стверджує автор, — аж надто очевидний".

У правдомовності автора репортажу, звичайно, годі сумніватись, так само, як не можна відмовити йому бистрого й вникливого змислу обсервації. Коли ж там, на виставці, справді траплялися такі обурливі факти національної дискримінації, як тількищо згаданий, то дозвольте мені в цьому місці публічно заявити, що я зовсім не шкодую, що не відвідав Експо-67 у Монтреалі!

— Ікер

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

Володимир Янів

РІК ПРАЦІ УХР НА ЗОВНІШНЬОМУ ВІДТИНКУ

(2)

Під час вакаційних місяців відбувалася ввесь час інтенсивна підготова до Світового Конґресу Апостольства Мирян, бо йшлося про те, щоб українська делеґація була справді віддзеркаленням цілого українського Апостольства Мирян, а не тільки одної організації. І дійсно, делеґація, яка в числі 21 особи в жовтні приїхала до Риму, репрезентувала 10 українських об'єднань Апостольства, при чому УХРух вислав делеґатів від 5 крайових об'єднань, — отже, насправді було репрезентовано 15 організаційних одиниць з 9 країн. Це тільки завдяки тій єдності ми змогли добитися успіхів на зовнішньому відтинку.

До речі, та сама ідея єдности української еміґрації присвічувала також організаторам серпневого паломництва УХРуху до Риму з нагоди „року віри", 100-ліття канонізації св. свщм. Иосафата та Ювілеїв Блаженнішого Первоієрарха. Це паломництво, зложене із 320 паломників, прибуло з 10 різних країн, що було згодом відзначене в інформаціях для Центральних Установ Апостольської Столиці, — таким чином і паломництво мало свій міжнародний аспект, як вияв нашої волі утримати єдність Церкви в діяспорі. Паломництво було двічі на тижневих авдієнціях у св. Отця (на першій авдієнції головне група із Англії, на другій — із Франції та Бельгії), який теплими словами відзначив нашу присутність, звертаючися обидва рази до українців на першому місці.

Ця активність і постійно скріплювані зв'язки привели до наявних успіхів. І так, Генеральний Секретаріят „Унум Омнес" звернувся до Президії УХРуху з пропозицією включитися у програму найближчого Конґресу, (який мав відбутися у жовтні напередодні Конґресу Апостольства Мирян, — також у Римі), що свою головну увагу мав звернути на проблематику „третього світу". Ця тема для нас була дуже вигідна саме на форумі „Унум Омнес" бо ця організація підготовила на терені Арґентини т. зв. реґіональну зустріч південноамериканських організацій католицьких об'єднань чоловіків (1966 р.), а Президія УХРуху подбала про включення української місцевої делеґації у цю маніфестацію солідарности із народами на шляху розвитку. І так, о. Породько відправив в рамцях зустрічі св. Літургію у східньому обряді, яка справила на всіх глибоке враження, і виголосив знамениту проповідь, а проф. д-р Б. Галайчук дав себе пізнати, як знаменитий перекладач з французького на еспанське. Таким чином пропозиція Президії УХР вибрати як доповідача проф. д-ра Б. Галайчука знайшла повне схвалення. Тема доповіді: „Соціяльна проблематика Південної Америки з перспективи Східньої Европи у світлі Енцикліки „Попульором Проґресіо".

Другий момент: Напередодні Конґресу „Унум Омнес". Провід тої організації попросив УХРух, як т. зв. „національного члена", щоб погодився на те, щоб кандидатуру України поставлено на Загальних Зборах для вибору у члени до Головної Ради, при чому у відповідному листі дуже високо оцінено дотеперішню діяльність: „Ваш Рух — сказано в листі з 30 серпня — дав докази дуже великої успішности дії, динамізму і справді міжнародного духа. До цього ж долучається ще структура Вашого Руху, який, залишаючися завжди українським, розтягається посередньо (а радше навіть безпосередньо) на велике число країн. Саме це підкреслює дуже велику пожиточність для Міжнародної Федерації Католицьких Чоловіків ще більше затіснити співдію з Вашою активною організацією."

І у висліді секретар федерації ставить пропозицію щодо кандидатури, при чому підкреслено, що пропозицію висунула уступаюча Рада одноголосно. Якщо зважити, що на Асамблеї була доповідь проф. Галайчука, яка повністю відповіла завданню, що українці виступили як дуже кваліфіковані перекладачі із усіх допущених на конґресі мов, що наша участь у дискусії була жива, що ми навіть зуміли внести злагіднюючі нотки у деяких конфліктних ситуаціях, то в сумі буде ясно, що пропозицію уступаючої Ради щодо кандидатури України схвалено одноголосно.

Точніше писати про участь української делеґації на останніх Конґресах в Римі (8-18 жовтня) в загальному огляді за цілий рік недоцільно, тим більше, що деталі відомі з коротких інформацій у пресі, в тому числі і в „Свободі". Треба сказати тільки, що українська делеґація зуміла пристосуватися до нових виявлених на конґресі Апостольства мирян тенденцій, щоб змагати до об'єднання діяльности поодиноких спеціялізованих товариств і братств Апостольства в одному координаційному загальнонаціональному тілі (у т. зв. Національній Раді Апостольства мирян даної країни).

Отож Українська Делеґація рішила, що Президія повинна залишитися і після Конґресу у своїх функціях координаційного тіла українських об'єднань Апостольства мирян, і в тій функції повинна вона допровадити до скликання мандатованого з'їзду, який остаточно покликав би до життя Національну Раду Українських Об'єднань Апостольства Мирян. Використовуючи єдину нагоду, Президія Делеґації у своєму новому характері вже представилася як тимчасова загальна репрезентація у компетентних установ в Римі (Секретаріят Стану, Священна Конґреґація, Консисторія), а найближче майбутнє треба використати для розбудови наших зв'язків у Римі вже з нових позицій Української Централі Католицьких ідеологічних Централь.

Можна ще для повноти додати, що Президія УХРуху не занедбала і куртуазійних моментів на зовнішньому відтинку діяльности. І так з нагоди роковин коронації св. Отця, а згодом з нагоди відкриття Синоду Єпископів та 70-ліття Папи Павла VI вислано відповідні телеграми. Обидва рази прийшла телеграфічна відповідь за підписом Секретаря Стану, ИЕм. Кардинала А. Чіконіяні з подякою за побажання й Апостольським Благословінням для президента та для членства УХРуху.

ЩЕ ТІЛЬКИ 6 ДНІВ ДО ВЕЛИКОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ, ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ В МЕДІСОН СКВЕР ГАРДЕН В НЮ ЙОРКУ В СУБОТУ, 18 ЛИСТОПАДА 1967 О ГОД. 10-ІЙ ПЕРЕД ПОЛУДНЕМ З НАГОДИ ПЕРШОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. ПЛЯНУЙТЕ СВОЮ УЧАСТЬ У ЦІЙ ПОДІЇ.

У Вашингтоні відбулася демонстрація у 50-річчя большевицької контрреволюції

Вашингтон, Д. К. (мс). — Дня 7-го листопада ц. р. большевицька амбасада в Вашингтоні була місцем гучного святкування 50-ої річниці створення комуністично-московської невільничої імперії. Це святкування в амбасаді відбувалося на „капіталістичний лад" — з ікрою і водкою. З ініціятиви Організації УВФронту в Вашингтоні переведено, спільно з патріотичними американськими та етнічними організаціями, протест проти ганебної річниці комуно-московської імперії та її відзначування в большевицькій амбасаді.

Для переведення протесту Організації УВФронту в Вашингтоні створили Комітет, який очолив полк. Василь Рибак. Спеціяльним комунікатом про протест повідомлено всі представництва преси, радіо і телевізії з Вашингтоні. В комунікаті вказано про цілі протесту та про дійсно трагічний стан в поневоленій Україні. День 7-го листопада проголошено днем жалоби за жертви комунізму.

В неділю, два дні перед днем жалоби, відправлено в українських і американських церквах Служби Божі і Панахиди за жертви нанесені комунізмом.

У вівторок 7-го листопада члени Орг. УВФронту роздавали летючки ООЧСУ і УВПАБНА перед большевицькою амбасадою, Білим Домом, Капітолем та по американських університетах.

В год. 4-ої до 9-ої вечором відбулася біля большевицької амбасади (в дозволеній віддалі, при 16-ій і К вулицях) протестаційна демонстрація проти большевицько-московської тиранії в Україні та інших поневолених комуністичною Москвою народів.

Демонстранти носили відповідні плякати, що відносилися до ганебної річниці та до кольоніяльного поневолення неросійських народів в комуно-московській імперії, як: „Москво! Геть з України"!, „Росіє, геть з Куби!", „50-річчя московського імперіялістичного шахрайства", „Домагаємося волі для України", „СССР це в'язниця — комунізм це отрута", „Москво, перестань нищити українську культуру", „50-ліття темряви", „Домагаємося волі для народів комуно-російської імперії". Крім транспарентів демонстранти носили також трумну з написом „Воля" по середині та назвами поневолених Москвою народів по боках трумни. В протестаційній демонстрації брали участь Організації УВФронту в Вашингтоні, Укр. Студентська Громада в Вашингтоні, Осередок СУМА з Балтімору, Момоді Американці за Свободу, Кубинські і мадярські борці за свободу, Комітет для жидів під совєтською тиранією, представники етнічних груп і Американський Протикомуністичний Конгрес.

О год. 6-ій, делеґація представників організацій, що брали участь в демонстрації, пішла в асисті поліції і журналістів до большевицької амбасади та вручила амбасадорові Добриніновї оскарження комуністичних партій на чолі з Політбюром в Кремлі за їхні злочини та позов явитися на суд. Амбасадор відмовився прийняти оскарження, мовляв це не є „урядовий" час. Делеґація вирішила прийти до амбасади на другий день та вручити оскарження в „урядовий" час.

Демонстрація та передача оскарження були зняті численними телевізійними апаратами. Десятки місцевих і позамісцевих журналістів попереводили інтерв'ю з учасниками демонстрації. Місцеві телевізійні стації передавали ще того самого дня звідомлення про протестаційну демонстрацію.

Після офіційного „коктейл парті" (6-8-ої веч.) в большевицькій амбасаді, деякі запрошені нею гості не втерпіли і пішли приглянутися демонстрації.

З НАГОДИ СКВУ

ВІДВІДИНИ ЖУНАЛІСТІВ У „НИ ТАЙМСІ"

НЮ ЙОРК, Н. И. — З нагоди Світової Конференції Українських Журналістів, що її в рамках СКВУ спонзорус Федерація Спілок Українських Журналістів Америки й Канади, у вівторок, 14 листопада ц. р. відбудеться прогулька-відвідини до приміщень одного з найбільших щоденників у світі „Ню Йорк Таймсу". До участи в цій прогульці запрошений загал нашого громадянства. Зголошення приймає д-р Р. Криштальський, Peck Ave, Newark, N. J, 07107, Tel. HU 4-5473. Тому, що число учасників прогульки буде обмежене, слід зголошуватися негайно. Збірка: в год. 3-ій по полудні, в Авдиторії „НИ Таймс"-у, 229 Вест, 43-тя вулиця, 9-ий поверх.

ДЕЛЕҐАТИ 56 УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ КАНАДИ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У СКВУ

Торонто. — Делеґати і представники організованої української спільноти в Канаді беруть велику участь у першому Світовому Конґресі Вільних Українців у Ню Йорку. Тижневик „Поступ" із Вінніпеґу в числі з 5 листопада помістив повний список організацій з Канади, що висилають своїх делеґатів на СКВУ, Починаючи від Комітету Українців Канади, разом у тому списку названо 56 українських організацій, включно з Українським Народним Союзом.

ЗУСТРІЧ ГРОМАДЯНСТВА З ДЕЛЕҐАТАМИ

Ню Йорк. — Цієї неділі, 12 листопада, в УНДомі на 2-ій евеню відбудеться о 5.30 вечора зустріч українського громадянства з делеґатами на СКВУ з різних країн від Організацій Українського Визвольного Фронту. Промовлятимуть голова ЦК АБН Ярослав Стецько з Німеччини, проф. Мирослав Шегедин — голова Антибольшевицької Ліги в Австралії і ред. Григорій Драбат — про діяльність українців в Англії.

У ЗВ'ЯЗКУ З СКВУ — НАРАДА БІБЛІОТЕКАРІВ

Ню Йорк. — У зв'язку з Світовим Конґресом Вільних Українців та Світовим Конґресом Вільної Науки — українські бібліотекарі, які беруть активну участь у тому науковому з'їзді, уладжують у вівторок 14 листопада о год. 8-ій вечором, в Українському Інституті Америки, зараз безпосередньо після першої Сесії Конґресу Науки — свою власну зустріч-конференцію. Участь візьмуть всі українські бібліотекарі з Америки й Канади, які прибудуть на СКВУ. У Президії Світового Конґресу Вільної Науки є також д-р Роман Верес, як представник Товариства українських бібліотекарів Америки, а в діловій програмі того Конґресу радитиме окрема Бібліографічна і Бібліотечна Комісія, на якій фахові доповіді виголосять д-р Олександер Соколишин, проф. мгр. Дмитро Штогрин і д-р Роман Верес.

ПЛАСТУНИ ЗАПРОШУЮТЬ

3-ій Курінь уладу Пластунів Сеньйорів і улад Старших Пластунів матиме 11-го листопада свою традиційну Лісово-Чортівську Костюмівку в Народному Домі в Ню Йорку: 142 Друга евеню, о год. 9 вечора. Запрошення для делеґатів Студентських Товариств на СКВУ, яких Лісові Чорти сердечно вітають — до відбору при вступі у залю.

ОбВУА НА НАРОДНІ ЦІЛІ

Идучи за закликом ВО УНР, Відділ ОбВУА в Клівленді започаткував цикл святкувань в 50-ліття Української Національної Революції та Української Державности імпрезою 24 вересня зв'язаною з посвяченням прапору Відділу ОбВУА. Ця імпреза принесла і чималий матеріяльний успіх. Управа Відділу ОбВУА вирішила увесь дохід розділити на потреби українським установам: ДЦ УНР в Мюнхені 100 дол., УВАН в Ню Йорку 100, дол. Енциклопедія НТШ, Сарсель 100 дол., Укр. Воєнні Інваліди 100 дол., Укр. Музей в Клівленді 25 дол.

Повідомлення підписали: Михайло Топорович — голова, Михайло Хроновят, м. голова, Іван Стрілець секретар, Степан Небеш скарбник, проф. Леонід Бачинський, голова Конр. Комісії.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ГОТОВ ДОЗВОЛИТИ ВСІМ КОМУНІСТАМ, які інтерновані на острові Лерос, переїхати до СССР або іншої комуністичної держави, якщо вони цього захочуть і коли прийме їх якась комуністична країна. На Леросі є 2.300 інтернованих і грецькі власті твердять, що всі вони — безперечні комуністи.

Український концерт на пошану американських вояків у В'єтнамі

Добродійний концерт для вояків у В'єтнамі (ЮСО) влаштовують об'єднані Відділи в Коговзі, Трой, Вотерліті і Амстердамі. Концерт відбудеться 14 листопада о год. вечора у м. Трой, Н. И. в „Арморі" на 14-ій вулиці. В програмі виступають п. В. Луців при акомпаніяменті К. Чічки-Андрієнко, танцювальна група „Верховина" з Вотерліту під опікою о. д-ра Б. Волошина і керівництвом М. Савкова. Більшість учасників цієї танцювальної групи є членами СУМА.

Головою Комітету для організації концерту є пані Анна Пахолок. Концерт спонзорують також Відділи Американського Леґіону ветеранів і ветерани VSW. Членами комітету є старшини американської морської піхоти, армії та Національної Ґвардії.

ОБ'ЇЗДНА ВИСТАВКА ДЕРЕВОРІЗІВ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

Два роки тому Товариство „Файн Прінтс Сосаєті" зорганізувало виставку дереворізів Якова Гніздовського. Виставка, що охоплює біля тридцяти експонатів, між ними кілька оригінальних дощок, фотографії мистця при праці, опис його методів, вже від двох років об'їжджає американські осередки, переважно університети. Тепер ця виставка відбувається у Дюк юніверсіті у Північній Каролайні. Згадане товариство видало недавно також ілюстрований каталог дереворізів Якова Гніздовського.

ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ МІЖ УСК НЮ ЙОРК І „ЛЕВАМИ" З ШИКАҐО

Ню Йорк. — Після Маніфестації СКВУ в Медісон Сквер Ґардені, коли учасники підуть на пленарні сесії, — для молоді відбудеться змагання копаного м'яча між УСК Ню Йорк і дружиною „Леви" з Шикаґо, Іл. Змагання відбудуться на грищі „Айнтрахт Овал" в Асторії 18 листопада.

ПОДЯКА

Замість квітів на могилу

бл. п. МАГДАЛИНИ (ДУСІ) з АНДРІЙОВИЧІВ КАЛЬБА

на Український Католицький Університет у Римі зложили слідуючі ВШ. і ВП. Родини:

по 30:00 дол.: О. Б. Кальба;
по 25.00 дол.: д-р Н. і Р. Туркевич, Н. і Р. Прийма;
по 20.00 дол.: Н. і М. Геник, І. і І. Ляш, С. і В. Пастушенко, Н. і Ю. Цегельські;
по 15.00 дол.: А. і В. Бойко, К. і В. Стасів, О. і Я. Дужі, д-р А. і З. Слюсарчук;
по 10.00 дол.: С. і І. Федишин, О. і Я. Никифоряк, о. Я. і Я. Цегельські, І. Кашубинська, С. і Р. Цегельські, М. і Н. Перцович, І. і М. Прийма, Д. і Є. Федак, А. і Я. Карпішка, М. і О. Таращук, М. Осадчук, А. Таращук, К. і А. Рижій;
по 5.00 дол.: І. Решитилович, С. Лужецька, В. Чубата, М. і П. Сиротюк;
2 дол.: незнана особа.

Родина одержала листа від Їх Еміненції Верховного Архієпископа-Митрополита Кардинала Йосифа Сліпого, з датою Рим 23-го жовтня 1967, котрим стверджує одержання чека на 372 дол. зібраних на Укр. Катол. Університет при нагоді вище згаданого похорону, з подякою і з Архиєрейським Благословенням.

РОМАН, МАРІЯ і ОЛЕҐ КАЛЬБИ

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. дир. САВИНА АДРИЯНОВИЧА

Товариша юних літ і Незабутнього Друга, складаю 10.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

•

Скорбній Вдові Пані Олі і цілій Родині, щирі співчуття висловлюю:

Д-р Іван ГУРКО з Родиною

Якщо бажаєте

— Допомогти Українському Народові в боротьбі за волю;

— Причинитися до розвитку українського життя у вільному світі

підтримуйте Світовий Конґрес Вільних Українців своєю щедрою пожертвою на його цілі.

Ще сьогодні виповніть цей формуляр та разом з Вашою пожертвою перешліть на подану адресу:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTE of AMERICA
302 West 13th Street, New York, N.Y. 10014

Свідомий важливости, потреб, завдань і цілей першого Світового Конґресу Вільних Українців, пересилаю на його фонд свою пожертву

в сумі $..............

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

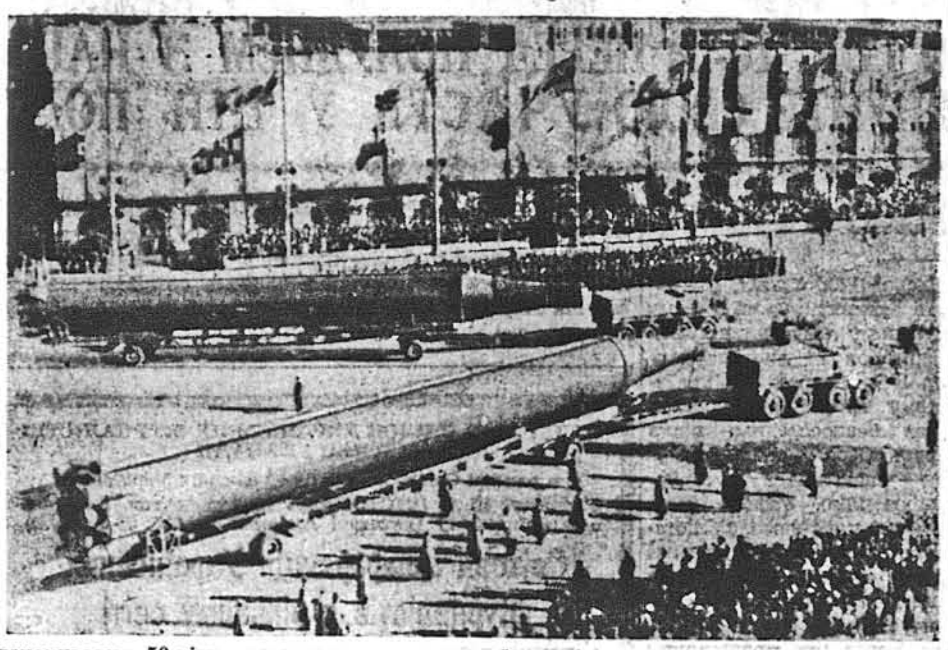
....

....

....
Дата Підпис

(Чеки виставляти на: Ukrainian Congress Committee — Для СКВУ. Ці пожертви звільнені від оподаткування)

50-РІЧЧЯ ПІД ЗНАКОМ МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНИХ РАКЕТ

Відзначування 50-річчя встановлення совєтської влади проходило в Москві під знаком військових парад і показів модерних родів зброї. На фото: велетенські 120-стопові міжконтинентальні балістичні ракети, які — згідно із совєтськими твердженнями — можуть облетіти довкола Землю.

МАТИ СІЧ КЛИЧЕ

В 1968-му відзначатимуть кілька важливих роковин, про що вже писала наша преса (100-ліття „Просвіти", 100-ліття української кооперації, 75-ліття щоденника „Свободи")

На жаль, немає згадки про 100-літній Ювілей не менше важного Т-ва, яке відограло важну ролю в роззою політичної думки і науки серед нашого народу. Це є Академічне Т-ва „Січ" у Відні, засноване 9 січня 1868 р.

І тут мимоволі напрошується цитата „Мати „Січ" кличе..." Вона кличе, бо коли „Просвіта" зовсім слушно буде святкувати свій Золотий Ювілей, то не забуваймо хочби того факту, що першим головою „Просвіти" був цей самий чоловік, який ще до цього був рівнож першим головою „Січі", а це Наталь Вахнянин.

В першій мірі Мати „Січ" кличе своїх бувших членів, які сьогодні в більшості живуть в Америці, Канаді і в Австралії, де вони займають високо - професійні, або високо - наукові позиції. Мати „Січ" кличе знов своїх дорослих діток, щоб не кидали її на повалу...

В днях 21 - 23 червня 1963 року відбувся перший успішний З'їзд членів і членкинь „Січі" на оселі УРС в Глен Спей, „Верховина". З'їзд був успішний, коли із бувших членів „Січі", студіюючих колись у Відні в лихоліттях війни і по 20-ох літах мандрівки і боротьби за життя, приїхало на цей З'їзд більше як 200 осіб.

Цей Перший З'їзд на еміграції ухвалив низку резолюцій. Між іншим рішено „відзначити 100-літні роковини існування УАТ-ва „Січ" у Відні, скликуючи в 1967 році З'їзд та запрошуючи на нього усіх колишніх членів цього Т-ва. Там же і вибрано для цієї цілі Ювілейний Комітет в складі: полк. д-р Ю. Лопатинський — голова, М.В. Дольницький — секретар, О. Клюфас — скарбник, та інші члени організатори. д-р М. Малецький, д-р Рома Навроцька, і д-р М. Яремко, головний організатор Першого З'їзду.

Думка про відзначення 100-ліття „Січі" в 1967 р. знайшла надзвичайно прихильний відгук серед учасників цього З'їзду а 1963 році.

Бл.п. М. Охримович в своїй статті „Двадцять років тому" в „Новому Шляху" писав: „Є надія сподіватися, що до другого з'їзду, який плянується на 1967 р., щоб відзначити століття Т-ва „Січ", ті труднощі будуть переборені і на тому з'їзді побачимо всіх, всіх без вийнятку членів „Січі", що знаходяться у вільному світі. Тепер слово за нововибраним комітетом сімох, що був вибраний на з'їзді для підготування столітнього ювілею Т-ва „Січ" в 1967 р."

Слова дуже повні надій та заохоти. На жаль, на маргінесі цих слів приходиться часто ствердити гірку правду, яку часто бачимо серед українців, а саме: повно слів, повно резолюцій, а мало діл! Де, як де, а це можна сміло сказати відносно плянового столітнього Ювілею „Січі". Як видко зі статтей, цей Ювілей рішено навіть відсвяткувати передчасно, бо в 1967 році. 1967 рік добігає вже до кінця, а про з'їзд ніхто навіть не відозвався, поміме „комітету сімох". Та це справжнє століття „Січі" припадає в 1968 році. Що б відбути цей Ювілейний З'їзд в 1968 році, є ще трохи часу на підготовання його. Якщо перший успішний з'їзд удалось скликати завдяки праці одного, а найбільше двоїх людей, і то в короткому часі, то „комітет сімох" (тепер на жаль лише шістьох, бо М. Охримович помер в 1966 р.), безумовно зможе вив'язатись із організаційних завдань.

Знаю з попередньої переписки з д-ром Р. Залозецьким у Відні, що він і інші плянують окромно відмітити 100-літній Ювілей „Січі", поміщенням пропам'ятної таблиці в церкві св. Варвари у Відні.

Тому саме „Мати ‚Січ' кличе". Вона кличе, щоб в першій мірі члени цього комітету, а то і поодинокі бувші члени Т-ва „Січ", відгукнулись на її клич і висказали свої думки і побажання відносно з'їзду або приватною дорогою, а ще краще дорогою нашої преси.

Чекаємо на відгук!

Д-р М. Яремко

СЕМІНАР БІОЛОГІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, Відділ Схід, влаштовує Семінар Біологічних Наук, що відбудеться в суботу 2-го грудня 1967 в приміщенні товариства „Пласт" у Філядельфії, Па. Початок о 2-ій годині по полудні. Семінар призначений для працівників біологічних наук, як лікарі, вет. лікарі, біологи, мікріо-біологи, вірологи і т. п., та для студентів і зацікавлених у біологічних науках. Про дальші інформації писати або телефонувати до:

Dr. Ivan Kujdych, Rutgers, The State University, Vinelan, N.J. 08360.

Телефон: 691-4497 по 6-тій годині вечора.